

2 maart 2022

Uitgave van de Leido Academy, het thema-netwerk voor LevenLang Leren

Time-out en jaarindeling

We hebben uiteraard een flink aantal onderwerpen op onze rol staan. Er is veel dynamiek binnen ons onderwijs als geheel en het hoger onderwijs in het bijzonder. Maar we nemen deze week maar gewoon even een time-out. Er zijn zaken aan de orde die veel heftiger zijn. Daarop moet de focus liggen, gezien de internationale ontwikkelingen. Die zullen een stevige impact hebben op onze maatschappij, de economie en zeker de eigen arbeidsmarkt voor de komende jaren. Het zal van invloed zijn op de generaties die nu aan het studeren zijn. Maar hoe, dat is de vraag, net zo goed als niet helder is te voorspellen hoe we de pandemie grotendeels achter ons kunnen laten.

Dan kun je denken aan mensen die nu nog steeds in de aan het virus gerelateerde gezondheidszorg werken, maar ook aan degenen die werkzaam zijn in allerlei sectoren en dus bedrijven en organisaties die binnenkort 'van de steun afgaan' en zich een slag in de rondte dienen te gaan werken om alle leningen en uitgestelde facturen van de overheid en collega-bedrijven te kunnen gaan terugbetalen. Plus dat de koopkracht van velen zich zodanig gaat ontwikkelen dat zij zich bij allerlei te financieren plannen achter de oren krabben vanwege de parallelle consequenties.

Wat betekent dit straks voor het onderwijs, de afgestudeerden en vooral de mogelijkheden om te gaan zorgen voor allerlei vormen van 'levenlang ontwikkelen? Daarin zal als een razende dienen te worden geïnvesteerd, met een masterplan waarbij alle soorten aanbieders zijn betrokken. Het kunnen inspelen op de veranderingen, de vraag naar mensen die in andere sectoren aan de slag kunnen, het zijn elementen van zo'n plan. Laat de overheid nu ruimte maken voor allerlei onconventionele scenario's die individuen de kans bieden snel nieuwe vormen van scholing te volgen. Het gaan werken met een budget van 1000 euro in het kader van STAP, binnenkort van start gaande, is een goed voorbeeld. Maar niet genoeg, om te voorkomen dat veel geld mogelijk beter kan worden besteed, bij andere doelgroepen.

Het is ook carnavalstijd. Een moment om een time-out van een week te nemen. Het gaat om het verzetten van de zinnen. En dan weer terug naar de realiteit. Om discussies te voeren over het stelsel voor het hoger onderwijs. Zoals over het gaan aanpassen van de planning van het 'academisch jaar', zoals het nu loopt van 1 september tot en met 31 augustus. Jazeker, het is een zaak die in de komende tijd formeel wordt onderzocht, mede vanwege het uit de pas lopen met landen waar men andere plannen hanteert.

Kijk maar eens naar Vlaanderen. Daar begint men in de derde week van september. De weken daarvoor zijn bestemd voor herkansingen en andere zaken die passen bij een flexibele aanpak om verspreid over het jaar resultaten te scoren. De betrokken studenten kunnen zich in de zomervakantie daarop voorbereiden of de tijd nemen om allerlei onderdelen in te halen.

Het heeft steeds meer te maken met de internationale samenwerking. Het uitwisselen van studenten, het hebben van 'joint programmes' en het plannen van activiteiten voor medewerkers die in internationale netwerken nieuwe kennis opdoen, allemaal lastig met die planning, vakanties en nationale feestdagen (sommige landen hebben daar een heleboel van). Veel conferenties vinden derhalve in een aantal beperkt beschikbare maanden plaats. En waag het dus niet om iets te organiseren in de tijd waarin het carnaval een plek heeft verworven.

Maar dit onderwerp is voor latere zorg. Laten we hopen dat 'de geest' terug in de fles kan worden teruggedrongen en dat iedereen in de betrokken regio de kans krijgt een nieuw en beter bestaan te kunnen opbouwen – zeker de jongere generaties die allemaal een keiharde oplawaai krijgen.